

[Forsvarsministeren.]

om den Valuta, man faar, i forsvarsmæssig Henseende kan staa Maal med disse vældige Udgifter.

Det ærede Medlem mente, at „Peder Skram“ straks skulde hugges op i Henhold til Lovforslaget, men jeg kan derom sige, at det er nu ikke Hensigten. „Peder Skram“ er jo ude over den Alder, hvor Skibet kan tilhøre Linien, og Lovforslaget indeholder Bestemmelser om en Reserve, og det er i alt Fald Hensigten at lade „Peder Skram“ ligge foreløbig, ganske vist uden at man ofrer væsentligt paa dens Vedligeholdelse. Saa længe man kan have Skibet liggende, uden at det koster urimelig meget, er det naturligt, at man ikke hugger det op, men i givet Fald har det til Brug ved Bevogtnings-tjeneste.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde om Ombygningen af „Niels Juel“, maa jeg sige, at jeg ikke synes, at det ærede Medlem har Ret. Det ærede Medlem mente, at det var uden for Lovens Forudsætninger, naar man havde ombygget „Niels Juel“ inden for Normalbudgettet. Jeg henviser det ærede Medlem til Bemærkningerne til 1932-Loven, hvori der udtrykkeligt staar, at „det er Forudsætningen, at det forhaandenværende Artilleriskibsmateriel ikke fornyes, men bevares, for „Peder Skram“s, „Olfert Fischer“s og „Niels Juel“s Vedkommende indtil videre i kampdygtig Stand“, og endvidere til, at man i Lovens § 62 bestemmer, „at der uden særlig Bevilling paa de aarlige Finanslove kan foretages Omposteringer fra en Konto til en anden“. Derfor kan jeg slet ikke se, at det ærede Medlem har Ret i sin Kritik af, at man er gaaet imod Forudsætningerne i Loven af 1932, og jeg synes derfor ikke, der er yderligere Anledning til, at man beskæftiger sig med denne Sag.

Det ærede Medlem mente, at Lovforslaget var alt for løst affattet, og at man i Virkeligheden kunde nøjes med en Paragraf foruden Bevillingerne, og denne Paragraf skulde blot sige, at Ministeren ordner det i øvrigt alt sammen, som han vil. Det var en meget populær Fremstilling af, hvad Lovforslaget indeholder, og den var vel ogsaa i høj Grad spøgende ment, men jeg skal sige, at naar det ikke er udpenslet nærmere i de enkelte Paragraffer, f. Eks. hvilket Antal Skibe der skal være af hver Art, saa kan jeg ikke se andet, end at det er praktisk at have det saadan, for der foregaar jo en Udvikling her, som det kun er rimeligt at tage Hensyn til. Jeg kan heller ikke se andet, end at det, som Forholdene ligger i Øje-

blikket, er praktisk, at der ikke fastsættes et bestemt Antal og bestemte Typer af Luftfartøjer, idet man ogsaa her maa tage Hensyn til Udviklingen. Og hvad Mand-skabsuddannelsen angaar, skal der i de kommende Aar foregaa en saa vældig Forøgelse af det faste Mandskab, at det kun er rimeligt at have noget frie Hænder med Hensyn til Tilrettelæggelsen. Men i øvrigt maa jeg sige, at Rigsdagen selvfølgelig til enhver Tid kan faa Oplysninger om, hvordan disse Skoler organiseres, hvordan Undervisningen tilrettelægges, og jeg har heller ikke noget imod at forhandle nærmere med det ærede Medlem derom i det Udvalg, der nedsættes.

Hvad Kystdefensionen angaar, vil jeg sige til det ærede Medlem, at vi har anset det for vigtigst at lægge Hovedvægten paa en Reorganisering af Flaaden og saa at indrette Kystdefensionen i Forhold dertil som Støttepunkt for Minespæringer og for Flaadens Skibe. Hvad Befalingsmandsper-sonellet angaar, er der allerede uddannet og vil fortsat blive uddannet Reservebefalings-mænd, som det ogsaa fremgaa af Lovfor-slagets § 33, saaledes at jeg ogsaa tror, man i den Henseende kan sige, at der vil kunne tilvejebringes en rimelig Ordning.

Det ærede Medlem kritiserede Materiel-inspektionen og dens Organisation. Jeg tror, det er et af de Punkter, som i udpræget Grad egner sig til at blive drøftet i Udvalget, der nedsættes, men det ærede Medlem tager sikkert fejl i sin Bedømmelse af Para-graffens Indhold. Jeg henviser ham til Bemærkningerne til denne Paragraf. Jeg tror, at hans Bedømmelse i høj Grad skriver sig fra, at han ikke kender Enkelthederne nærmere ved denne Organisation, og jeg synes ikke, han skulde give Udtryk for den Mistillid til Orlogsværftets Embedsmænd, som han gjorde, og som der i alt Fald ikke blev givet nogen fyldestgørende Begrundelse for.

Jeg skal saa til Slut kun gøre nogle Bemærkninger i Tilknytning til de Betragtninger, som har været fremsat af forskellige Talere om nordisk Samarbejde.

Man har her søgt, og ogsaa i Pressen har man søgt at give Indtryk af, at det nordiske Samarbejde vil lide Skade, dersom Danmark ikke lytter til de Presserøster, der særlig i Sverige og til Dels i Finland har løftet sig for en stærk Forøgelse af Danmarks Forsvar. Det tror jeg nu ikke paa vil blive Følgen. At Venstre og Konservative gerne tager saadanne Udtalelser til Indtægt i Diskussionen, er forstaaeligt, men jeg tror alligevel, man skal være forsigtig med denne